

РЕШЕНИЕ

№ 7238

гр. София, 03.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 05.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **8779** по описа за **2021** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Областна дирекция по безопасност на храните С.-град, подадена чрез процесуален представител адв. В. Б. срещу РЕШЕНИЕ от 05.05.2021г. на СРС, НО, 116-ти състав, постановено по нахд № 6699/2020г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, поради постановяването му в противоречие с материалния закон. Касаторът излага доводи, че издаденото НП не страда от пороци по чл.57, ал.1 и ал.2 от ЗАНН, съдържа описание на нарушението, а от събраните доказателствени средства чрез разпит на свидетелите се установявало, че Сдружение „Децата бъдеще за България“ е извършвало хранене на деца със сготвена храна, доставяна от друго лице, без да е било регистрирано по реда на ЗХ /отм./. Извършването на търговия в обект, без регистрация представлявало нарушение с висока степен на обществена опасност, защото засягало обществено отношения, осигуряващи безопасността на храните и защита на здравето на хората. В хода на производството не били допуснати съществени процесуални нарушения, спазени били сроковете по чл.34 от ЗАНН, а санкцията е наложена в минимален размер. Според касатора, от всички събрани доказателства се установявало по категоричен начин, че Сдружение „Децата бъдеще за България“ е извършило нарушението по чл.12 ал.1 от ЗХ /отм./ и законосъобразно е било санкционирано. Деянието не било

декриминализирано, защото и според сега действащия ЗХ- чл.134 ал.2 са предвидени санкции за идентично нарушение по чл.26 ал.1 от ЗХ.

Касаторът моли да бъде отменено решението на СРС, НО, 116-ти състав по нахд № 6699/2020г. и спорът решен по същество, като се потвърди изцяло НП № 53/14.02.2020г. на директор на ОДБХ С.-град. Претендира присъждане на разноски в размер на сумата от 300.00 лева.

Ответникът – Сдружение „Децата бъдеще за България“ се представлява от адв. И. И., който оспорва жалбата. В хода на устните състезания изразява доводи за нейната неоснователност, както заявява и искане за възстановяване на направените в процеса разноски в размер на сумата от 400.00 лева. Подробни правни аргументи в своя защита са изложени в депозираните на 19.11.2021г. писмени бележки.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна и дава заключение, че решението на СРС следва да бъде потвърдено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С решение от 05.05.2021г., постановено по нахд № 6699/2020г. СРС, НО, 116-ти състав е отменил наказателно постановление НП № 53/14.02.2020г. на директора на ОДБХ С.-град, с което на Сдружение „Децата бъдеще за България“ на основание чл.42 ал.2 във вр. ал.1 от ЗХ /отм./ е наложена имуществена санкция в размер на сумата от 2 000.00 /две хиляди/ лева за извършено нарушение по чл.12 ал.1 от ЗХ /отм. ДВ. бр.52/09.06.2020г/.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя А. Й. Ц., свидетелите Л. Л. В., Е. С. С. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че са допуснати съществени процесуални нарушения по чл.42 т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, защото от словесното описание на нарушението не става ясно коя от дейностите по чл.12 от ЗХ /отм./ във вр. § 1, т.48 и т.60 от ДР на ЗХ /отм./ е извършвало Сдружение „Децата бъдеще за България“, за която дейност да се е изисквала регистрация по ЗХ.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК.

По смисъла на чл.220 АПК съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материално-правни норми.

Констатирано е било, че на 28.11.2019г. в [населено място], район „П.“,[жк], [улица], в обект: частна детска градина, стопанисвана от Сдружение „Децата бъдеще за България“ е било извършено хранене на осем деца с храна, доставена от фирма „Българче“, без да е извършена задължителна регистрация за тази дейност по ЗХ. В тази връзка и в присъствието на свидетеля Д. Х. М. е бил съставен акт за установяване на административно нарушение № 2001707/468/17.12.2019г. Въз основа на изготвения акт е издадено и обжалваното наказателно постановление № 53/14.02.2020г. на директора на ОБДХ С.-град, с което ответникът е привлечен към административно наказателна отговорност за извършено от него деяние по чл.12 ал.1 от ЗХ /отм./ и е санкциониран в размер на сумата от 2 000.00 лева.

Касационната инстанция приема, че съдебният акт е правилен, защото при неговото постановяване не е допуснато нарушение на материалния закон – касационно отменително основание по чл. 348, ал. 1, т.1 във вр. ал.2 от НПК. Съображенията за това са следните:

Съгласно разпоредбата на чл.12 ал.1 от ЗХ /отм./, заради чието нарушаване е ангажирана отговорността на Сдружение „Децата бъдеще за България“, производство и търговия с храни в страната се извършва само в обекти, регистрирани по реда на закона, които: 1) отговарят на хигиенните и/или на ветеринарно-санитарните изисквания, определени с нормативен акт; 2) имат разработена технологична документация за групите храни, които ще се произвеждат в обекта или прилагат национални стандарти или стандарти, разработени от браншови организации и одобрени от компетентен орган; 3) имат въведени: а) добри практики за производство и търговия с храни и система за анализ на опасностите и критични контролни точки или процедури в съответствие с нейните принципи, когато цялостното внедряване на системата е неприложимо; б) система за управление на безопасността на храните.

За да бъде ангажирана административно наказателната отговорност на едно лице на основание чл.42 ал.2 във вр. ал.1 ЗХ /отм./, следва да бъде безспорно установено, че това лице е производител или търговец на храни, произвежда или търгува с храни в страната и то в обект, който не е регистриран по ЗХ. Не се оспорва, че към момента на проверката- 28.11.2019г. Сдружение „Децата бъдеще за България“ не е регистрирано като обект за търговия с храни по смисъла на чл.12 ал.1 от ЗХ /отм./. Наказателно отговорно лице е само онова, което „произвежда или търгува храни в обект, нерегистриран по този закон“. Нито в АУАН, нито в НП, е повдигнато обвинение, за това, че в обекта, находящ се в [населено място], район „П.“, [улица], сдружението „произвежда или търгува с храни“. Изпълнителното деяние, описано в НП, за което е наказано сдружението словесно е описано, както следва „извършва хранене на деца със сготвена храна, доставена от фирма „Българче“. В санкционната разпоредба на чл.42 ал.2 във вр. ал.1 от ЗХ /отм./, законодателят не е предвидил състав на административно нарушение, изразяващо се в „хранене“ на лица, като вид дейност, за която е предвиден регистрационен режим.

Съгласно § 1, т.61 от ДР на ЗХ /отм./, "търговец на храни" е всяко физическо или юридическо лице, което се занимава с търговия с храни, като по смисъла на § 1, т. 60 - "търговия" е процес на внос, износ, съхранение, транспорт, продажба и представяне за продажба на храни, предлагане на храни в места за обществено хранене, както и предоставяне на потребителите на безплатни мостри от храни.

Съдът приема, че осъществяваната от Сдружение „Децата бъдеще за България“, дейност по раздаване на храната на деца, не съставлява "търговия с храни" по смисъла на закона. Храната се е транспортирала и доставяла от друго лице /посочено в НП, като фирма „Българче“/ и не се е съхранявала от сдружението, а веднага се е предоставяла за консумация на обяд на децата. Не може да се приеме, че сдружението е продавало или представяло храни за продажба. Процесната дейност не е осъществявана в търговски обект, което е достатъчно да обоснове извод, че действието не е "търговия" по см. на § 1, т.60 от ДР на ЗХ /отм./. Дейността по раздаване на храната на осем малки деца не представлява и предлагане на храни в места за обществено хранене. Това е така, доколкото помещението, в което са били полагани грижи за децата, не е място за обществено хранене, не представлява търговско заведение, в което да се предлагат хранителни продукти и напитки. Няма

спор също така, че случаят не покрива хипотезата на другите дейности по §1, т.60 от ДР на ЗХ /отм./ - внос, износ и предоставяне на потребителите на безплатни мостри от храни.

Предвид изложеното, касационната инстанция приема, че Сдружение „Децата бъдеще за България“ не е извършвало търговска дейност в обект и не е имало нужда от регистрирането му, поради което и не е действало в нарушение на изискванията на чл.12 ал.1 от ЗХ /отм./. Поведението му не може да бъде подведено под санкционната норма на чл.42 ал.2 във вр. ал.1 от ЗХ /отм./, съгласно която на юридическо лице, което търгува храни в обект, нерегистриран по ЗХ, ако не подлежи на по-тежко наказание, се налага имуществена санкция в размер от 2 000 до 4 500 лева. На ответника не е повдигнато обвинение, че „произвежда“ храна в нерегистриран обект, поради което не следва да се излагат мотиви по приложението на §1, т.48 от ДР на ЗХ/отм./

Тежестта на доказване в административно-наказателното производство, лежи върху наказващия орган по аргумент от чл.84 ЗАНН във вр. чл.103 ал.1 от НПК. Безспорно е, че в преценката си дали да издаде НП последният се базира на констатациите в АУАН, които в рамките на производството по налагане на административни наказания се приемат за верни до доказване на противното. Това не е така обаче в съдебното производство, тук те нямат обвързваща доказателствена сила. В него съдът е длъжен да проучи фактите, чрез допустимите доказателствени средства и да прецени има ли извършено нарушение с посочената правна квалификация. Разкриването на обективната истина по делото, независимо от тежестта на доказване и пасивността на страните, е приоритет за дейността на съда, поради което законодателят му е предоставил възможност не само по искане на страните, но и по свой почин (т.е., служебно) да събира доказателства, когато това се налага за изясняване на действителните факти и обстоятелства по конкретния случай.

В хода на съдебното следствие са събрани гласни доказателствени средства, чрез разпит на свидетелите А. Й. Ц., Е. С. С., Л. Л. В., които възпроизвеждат в пълнота и конкретика настъпилите на 28.11.2019г. факти във връзка с констатиране на нарушението. Не съществуват съмнения в достоверността и основания за дискредитиране на техните показания, тъй като те не са заинтересовани от изхода на спора.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция заключава, че съдебното решение от 05.05.2021г. на СРС, НО, 116-ти състав е правилно на основание чл.348, ал.1, т.1 във вр. ал.2 от НПК и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде потвърдено. Не се констатираха служебно основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.218 ал.2 АПК във вр.чл.209 т.1 и т.2 АПК.

По искането на процесуалния представител на ответника адв. И. И. за присъждане на разноски, такива му се дължат и възлизат в размер на сумата от 400.00 лева, съгласно договор за правна помощ и съдействие, приложен на л.16 от делото. Неоснователно е възражението на адв. В. Б. за прекомерност на адвокатския хонорар на адв. И. И., защото съгласно чл.18 ал.2 във вр. чл.7, ал.2, т.2 от Наредба № 1/09.07.2004г. на Висшия адвокатски съвет, минималният размер на същия възлиза на сумата от 370.00 лева, а уговореното и заплатено възнаграждение е незначително по-високо от него.

Така мотивиран, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III Касационен състав на основание чл.221 ал.2 АПК от АПК във вр.чл.63 ал.1, изр.2 ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 05.05.2021г., постановено по нахд № 6699/2020г. на СРС, НО, 116-ти състав.

ОСЪЖДА Областна дирекция по безопасност на храните С.-град, с адрес: [населено място], [улица] да заплати на Сдружение „Децата бъдеще за България“, Булстат[ЕИК], представлявано от И. К. П. със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], [жилищен адрес] сумата от 400.00 /четиристотин/ лева на основание чл.63 ал.3 от ЗАНН.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.